

Vindecarea lui Naaman (4)

Umblarea în noul vieții

Hugo Bouter

© Hugo Bouter, Online începând de la: 26.10.2018, Actualizat: 26.10.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: 2 Împărați 5.15-19

2 Împărați 5.15-19: Și s-a întors la omul lui Dumnezeu, el și toată suita lui, și a venit și a stat înaintea lui și a spus: „Iată, acum cunosc că nu este Dumnezeu pe tot pământul, decât în Israel; și acum primește, te rog, un dar de la robul tău“. Și el a zis: „Viu este Domnul înaintea căruia stau, că nu voi primi!“ Și a stăruit de el să-l ia, dar el a refuzat. Și Naaman a zis: „Dacă nu, te rog, să se dea robului tău din pământul acesta cât pot duce doi catâri; pentru că robul tău nu va mai aduce de acum ardere-de-tot și jertfă altor dumnezei, ci numai Domnului. În lucrul acesta să ierte Domnul pe robul tău: când stăpânul meu intră în casa lui Rimon, ca să se închine acolo, și se sprijină de mâna mea, mă închin și eu în casa lui Rimon: Domnul să ierte pe robul tău, te rog, în lucrul acesta, când mă închin eu însumi în casa lui Rimon“. Și el i-a zis: „Mergi în pace“. Și a plecat de la el o bucată de drum.

În acest al patrulea capitol ne ocupăm cu Naaman, după ce el a fost curățit, cum el voia să slujească numai Dumnezeului lui Israel. Aceasta este o lecție importantă pentru noi, căci ca și creștini credincioși dorim să slujim Dumnezeului adevărat și viu și să-L onorăm.

Viața nouă a lui Naaman de recunoștință

Cum a reacționat Naaman la vindecarea și curățirea lui? El s-a întors înapoi la Elisei cu intenția să-i dovedească recunoștința lui (2 Împărați 5.15a). În privința aceasta el este exact așa ca samariteanul din Luca 17.11-19: de asemenea un străin, care s-a întors înapoi ca să mulțumească lui Dumnezeu, după ce el a fost curățit de lepra lui. Noi ar trebui ca răscumpărați ai Domnului să facem la fel. Ar trebui să cădem la picioarele Răscumpărătorului nostru și să-L omagiem pentru răscumpărarea noastră.

După întoarcerea noastră la Dumnezeu ar trebui să arătăm o ascultare nouă. Vedem un model despre aceasta aici. Nu rămăsese nici o urmă de mândrie în Naaman, atunci când s-a întors înapoi la omul lui Dumnezeu, el și însoțitorii lui. El nu a rămas șezând pe carul lui, așa cum a făcut la prima întâlnire, ci a intrat în casa profetului. Foarte smerit a vorbit despre sine însuși ca rob al lui Elisei: „Iată, acum cunosc că nu este Dumnezeu pe tot pământul, decât în Israel; și acum primește, te rog, un dar (sau: „binecuvântare“) de la robul tău” (2 Împărați 5.15b).

Naaman venise ca să cunoască pe Dumnezeul adevărat, pe Dumnezeul lui Israel, Creatorul cerului și al pământului. El a cunoscut că toți ceilalți dumnezei erau idoli, total lipsiți de putere ca să salveze (compară cu Isaia 45.20). El voia să arate recunoștința sa lui Dumnezeu și de aceea a oferit un dar lui Elisei. Aceasta a avut loc cu intenție bună, dar el a trebuit să învețe că harul lui Dumnezeu este pe deplin gratis. Acest principiu este valabil și pentru noi la fel. Noi nu putem plăti nimic pentru răscumpărarea noastră. Răscumpărarea în Hristos este gratuită. Adevărata binecuvântare vine numai de sus, ea vine de la Tatăl luminilor (Iacov 1.17).

De aceea profetul respinge cu hotărâre o răsplătire. El era numai un slujitor al Dumnezeului viu și nu putea primi nimic pentru minunea vindecării lui Naaman. Cu toate că acesta a insistat ca Elisei să primească ceva, Elisei a rămas la refuzul lui (2 Împărați 5.16). Acest principiu este valabil și pentru noi astăzi: „fără plată ați primit, fără plată dați” (Matei 10.8). Este un fel greșit

de gândire să presupui că evlavia ar fi o sursă de câștig (1 Timotei 6.5). Ghehazi însă era un om care părăsise drumul adevărului, așa cum vom vedea.

Viață trăită în prezența lui Dumnezeu

Inima lui Naaman era într-o stare bună. Nu era nici o îndoială, el voia să slujească Dumnezeului lui Israel. Cu toate că el nu a putut plăti profetului nimic pentru curățirea lui, putea totuși să-l întrebe unele lucruri. Naaman voia cu adevărat să înceapă o viață nouă. Aceasta este adevărat și pentru noi, căci după ce am fost aduși la viață nouă cu Hristos, ar trebui să umblăm în faptele bune, pe care Dumnezeu le-a pregătit dinainte (Efeseni 2.10). Naaman avea dorința următoare: „Dacă nu, te rog, să se dea robului tău din pământul acesta cât pot duce doi catâri; pentru că robul tău nu va mai aduce de acum ardere-de-tot și jertfă altor dumnezei, ci numai Domnului.” (versetul 17).

Aici avem o dovadă clară a transformării lui, un rod frumos al vieții noi, pe care el a primit-o. Dacă ne-am întors de la idoli la Dumnezeu, dorim ca începând din momentul acesta să slujim numai Dumnezeului cel viu și adevărat (compară cu 1 Tesaloniceni 1.9). Și noi ar trebui să slujim conform vocii Lui revelate, pe o bază care corespunde sfințeniei Sale – așa cum dorea și Naaman, să-l slujească pe o bază curată.

Probabil din această încărcătură de pământ el a făcut „un altar de pământ” pentru Domnul și a jertfit pe el jertfe de ardere de tot și jertfe de pace (Exodul 20.24). Patriarhii lui Israel au procedat în același fel. Ei au construit deseori un altar, așa cum vedem în cartea Geneza. Slujba pentru Dumnezeu adevărat are influență asupra închinării personale aduse de noi, asupra umblării personale, dar și asupra închinării noastre comune. Avem noi un astfel de altar, unde chemăm Numele Domnului nostru?

Ca și creștini credincioși avem un altar, așa cum ne spune clar Evrei 13.10. Acesta nu este un altar din pământ în sensul adevărat al cuvântului, sau un altar de aramă sau de aur, ci este un altar în sensul simbolic al cuvântului. Noi avem un loc, unde întâlnim pe Dumnezeu, sau exprimat mai bine, chiar o Persoană, prin care noi ne apropiem. Hristos Însuși este centrul adorării noastre, și prin El avem intrare la Dumnezeu și îndrăzneală de a intra în Locul Preasfânt (Evrei 10.19; 13.15). Slujim noi lui Dumnezeu cu inimă recunoscătoare, personal și împreună cu alții? Ne apropiem noi de El ca preoți? Aducem noi lui Dumnezeu o jertfă de laudă, aceasta este rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui? Îi plătim noi tribut pentru marea Lui răscumpărare? Ne este clar, că răscumpărarea noastră o datorăm exclusiv Lui?

Viață fără compromise lumești

Dar aici mai vedem ceva. O astfel de viață în prezența lui Dumnezeu va aduce cu siguranță cu sine și greutate; noi nu putem sluji lui Dumnezeu și lumii. Oamenii din jurul nostru acceptă compromise. Naaman avea și el o astfel de problemă. El a fost imediat conștient de aceasta și a mărturisit sincer totul lui Elisei (2 Împărați 5.18). Stăpânul lui, împăratul Siriei, va rămâne probabil un slujitor la idoli. Dacă va trebui ca el să intre în templul idolilor, ca slujitor pe a cărui mână se rezema împăratul (compară cu 2 Împărați 7.2), îl va ierta Domnul, dacă în achitarea de obligațiile, pe care le avea, se va pleca înaintea lui Rimon¹?

El nu a primit un răspuns complicat. Profetul a spus simplu: „Mergi în pace” (2 Împărați 5.19). Aceasta nu înseamnă, că Elisei numește bun mersul pe două rânduri de șine. Era imposibil să slujești și lui Dumnezeu și lui Rimon, chiar dacă ultima slujire era numai din tradiție. Dumnezeu nu vrea ca un credincios să stea în legătură cu idoli (1 Corinteni 10.14-22). Însă El va înlătura această greutate la timpul Său și în felul Său. Elisei era convins de aceasta, și de aceea putea să liniștească conștiința lui Naaman. Naaman a putut să meargă cu bucurie pe drumul său, așa cum se spune așa de frumos despre famenul etiopian (Faptele apostolilor 8.39). Nimeni nu-i putea lua pacea, pe care el o găsisese.

Acesta era un sfat înțelept. Oamenii, care tocmai s-au întors la Dumnezeu, nu trebuie împovărați cu o listă lungă de reguli și prescripții. Ei trebuie să învețe, să umble în credință. Dumnezeu Însuși îi călăuzește pe cărările dreptății din pricina Numelui Său, și el le va ajuta, le va rezolva problemele.

Întrebări

- (1) Ești recunoscător pentru răscumpărarea ta?
- (2) Ai și tu un altar, ca să adori pe Domnul (compară cu Evrei 13.10)?
- (3) Este viața ta nouă ca creștin credincios fără compromise lumești?

Adnotare

[1] Rimon era dumnezeul sirienilor și dumnezeul asirian al tunetului. El înseamnă același lucru ca Hadad, din care era derivat numele Ben-Hadad. Uneori se întâlnesc ambele nume combinate, ca de exemplu Hadadrimon (Zaharia 12.11).

Tradus de la: *Die Heilung Naamans*
Lektionen aus 2 Könige 5, 2004

Traducere: Ion Simionescu